antifa_i@yahoo.com

antifa [i]

έντυπο δρόμου, #06, οκτώβρης '09

η πιο ευγενής μορφή αντιμετώπισης της αδικίας είναι η επίθεση

εδιτόριαλ

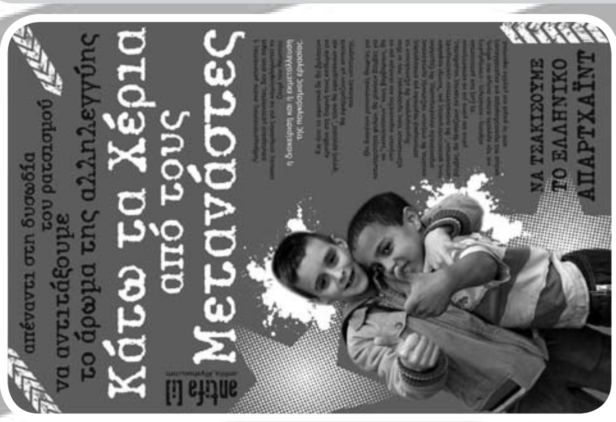
Έχουμε να τα πούμε από το μάν. Από τότε έχουμε κάνει κυβέρνηση. Μην το γελάτε! Δεν ακούσατε για κάποιους “αντιεξουσιαστές στην εξουσία”; Εμείς είμαστε! Λοιπόν, έχουμε και λέμε: θα μετατρέψουμε όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών σε ξενοδοχεία 5 αστέρων, σαν αυτό της Παγανής (1η φωτό), ώστε να μην έχουν λόγο να αποδρούν οι μετανάστες και να ανησυχούν τους νοικοκυραίους. Θα εκπαιδεύσουμε τους αστυνομικούς στη χρήση μολότοφ, γιατί οι ναζί αλληλοκαίγονται όταν αποπειρούνται να τις πετάξουν, όπως στον Άγιο Παντελεήμονα στις 07-07-09 (2η φωτό). Θα χρηματοδοτήσουμε φτωχές και καταφρονεμένες συλλογικότητες -σαν και του λόγου μας- ώστε να αξιωθούν να βγάλουνε τετράχρωμα έντυπα... είναι κρίμα να μην φαίνεται η ροζουλί μπογιά στο πρόσωπο του καρατζαφύρερ (3η φωτό). Θα διώξουμε ποινικά τους ινδιάνους συνοριοφύλακες της 4ης φωτο, που δεν έπραξαν τα δέοντα με τους ξενόφερτους εισβολείς και τώρα καλομάθανε και οι άλλοι και έγινε η γης ξέφραγο αμπέλι. Τέλος θα σταματήσουμε να βγάζουμε αφίσες σαν την παρακάτω (ιούλης ‘09), μιας και είναι χαζό να βρίζουμε τους εαυτούς μας. Άλλωστε θα τα διορθώσουμε όλα ως το τέλος της 1ης τετραετίας μας. Last but not least: θα ευχηθούμε στους φασίστες της πόλης μας **-που προσφάτως μετακομίσανε-** να πάνε στο καλό...στο καλό...

στο εξώφυλλο:
γερμανός αυτόνομος, κάπου στο βερολίνο, κάπου στα 80’s, σε σύγκρουση με τους μπάτσους, κάνοντας πράξη τη ρήση του T-Bone Slim, ηγετική φιγούρα των Wobblies (Industrial Workers of the World)
σε αυτό δεν κάνουμε πλάκα!

BACK TO SCHOOL

Τον τελευταίο μήνα είχαν προγραμματιστεί δυο δικαστήρια με κατηγορούμενους μαθητές από τον Πειραιά και τα Γιάννενα. Τελικά και τα δύο δικαστήρια πήραν αναβολή. Συγκεκριμένα οι τρεις μαθητές από τα Γιάννενα διώκονται για παράνομη κατάληψη του σχολείου τους και παρακώλυση του διδακτικού έργου (καταλήψεις 2007) ενώ οι δύο μαθητές από τον Πειραιά για συμμετοχή σε παράνομες πράξεις την περίοδο των επεισοδίων του Δεκέμβρη. Αξίζει να τονιστεί μάλιστα ότι η μήνυση στους μαθητές από τα Γιάννενα έγινε πριν δύο χρόνια από επιφανή πολίτη της πόλης, καθηγητή ιατρικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, **Επαμεινώντα Τσιάνο**.

Το ζήτημα της καταστολής των κινητοποιήσεων και των αγώνων διαφόρων κοινωνικών ομάδων μας έχει απασχολήσει ιδιαίτερα, τόσο πριν όσο και μετά τον Δεκέμβρη. Οι διώξεις και οι μηνύσεις μαθητών, καταληψιών, εργαζομένων κ.α αποτελεί σύνηθες φαινόμενο. Στην συγκεκριμένη περίπτωση όμως των 5 μαθητών αναγνωρίζουμε πιο ολοκληρωμένα το πώς ασκείται η εξουσία και επιβάλλεται η τάξη στη σύγχρονη κοινωνία. Εκτός λοιπόν από το κράτος που δημιουργεί ένα συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο υπάρχουν και οι «αγανακτισμένοι» πολίτες που δρώντας -μέσα ή έξω από το πλαίσιο αυτό- αναζητούν ένα πιο ενεργό ρόλο παίρνοντας την «κατάσταση στα χέρια» τους.

Οι διώξεις λοιπόν των μαθητών από τον Πειραιά κινούνται σίγουρα σε ένα ευρύτερο πολιτικό πρόγραμμα καταστολής παράλληλα με διώξεις και άλλων συντρόφων όπως στην Λάρισα κι αυτό γιατί τον Δεκέμβρη οι ισορροπίες χάθηκαν. Οι συνελεύσεις πολιτών, οι καταλήψεις χώρων (σχολείων, δημοσίων κτηρίων) αλλά και οι συνεχείς πορείες με χαρακτηριστικά σύγκρουσης πήραν τέτοιες διαστάσεις σε ολόκληρη την Ελλάδα που κατόρθωσαν να σταθούν απειλητικά και ενάντια στην υπάρχουσα κανονικότητα. Είναι αναμενόμενη επομένως μια ανασύνταξη του κρατικού μηχανισμού με στόχο την συντηρητικοποίηση της κοινωνίας αλλά και την ουσιαστική και έμπρακτη επιβολή της τάξης -μέσω κυρώσεων- σε όσους δεν συμμορφώνονται.

Όμως η αποτελεσματικότητα των κατασταλτικών μέτρων δεν έγκειται πια τόσο στο «σκληρό πρόσωπο» της εκάστοτε εξουσίας, αλλά κυρίως στην αναπαραγωγή αυτών από τους πολίτες της εκάστοτε κοινωνίας. Μιλάμε λοιπόν για μια εξουσία που ακόμα και αν αδρανεί και απουσιάζει πολλές φορές είναι αποτελεσματική αφού στηρίζεται σε **πολίτες συνεργούς**. Είναι ζητούμενο λοιπόν για την εξουσία η εσωτερίκευση των κατασταλτικών μέτρων και η αναζήτηση του «μπάτσου» που κρύβουμε μέσα μας. Μια αναζήτηση που οδηγεί καθηγητές να τρομοκρατούν και να εκφοβίζουν μαθητές με μηνύσεις και άλλα νομικά «όπλα». Έτσι η καταστολή παίρνει σάρκα και οστά στον κάθε αγανακτισμένο καθηγητή-γονέα-πολίτη, συμπληρώνοντας, βοηθώντας και αντικαθιστώντας τον αόριστο-απρόσωπο κρατικό μηχανισμό. Αυτό είναι το μοντέλο καταστολής των σύγχρονων κοινωνιών. Χιλιάδες μάτια που σε κοιτούν και είναι έτοιμα να σε συμμορφώσουν-στοιβάξουν στο καλά ταξινομημένο σύνολο.

αφίσα της κατάληψης αντιβίωσης για το γιαννιώτικο δικαστήριο

Στις 14 φλεβάρη 09 , οι ναζί της Χρυσής Αυγής, έκοψαν πίτα (μουλωχτά
να αποκρύψουν το μέρος που πραγματοποιήθηκε η φασιστοσύναξη. Η
του ξενοδοχείου για την φιλοξενία που προσέφερε (με το αζημίωτ
στην αντιφασιστική διαδήλωση της 28ης

Ο ΜΠΑΤΣΟ ΤΟ ΑΡ Η' ΤΟ ΑΡΘΡ ΤΟΝ ΜΠ

Στις 4 Αυγούστου μαθαίνουμε από τις τοπικές εφημερίδες ότι δυο μέρες πριν, η αστυνομία εντόπισε και εξουδετέρωσε εκρηκτικό μηχανισμό (γκαζάκια) στο οικοδομικό τετράγωνο του Ξενοδοχείου Παλλάδιο. Οι περισσότερες εφημερίδες αναπαρήγαγαν το λιτό δελτίο της αστυνομίας. Ο «προοδευτικός» Ηπειρωτικός Αγώνας δεν αρκέστηκε σε αυτό. Ξαμόλησε τα τσακάλια του για να διαλευκάνει άλλη μία υπόθεση «τρομοκρατίας». Για μια πράξη, για τα κίνητρα της οποίας ούτε η συντάκτης του άρθρου δεν είναι σίγουρη (φαίνεται από τη διατύπωση «κάθε άλλο παρά αποκλείεται να είχαν στόχο…»), η εφημερίδα στοχοποιεί ευθέως τη συλλογικότητα antifa [i] υπενθυμίζοντας τα «…απειλητικά φέιγ βολάν κατά των ιδιοκτητών του ξενοδοχείου.» αλλά και όλους όσους συμμετείχαν στην πορεία. Ο παραλογισμός σε όλο του το μεγαλείο. Για άλλη μια φορά επικράτησε η άκρως «δεοντολογική» δημοσιογραφικά σύνδεση « μπάτσος = όργανο, μπουζούκι = όργανο δηλαδή μπάτσος = μπουζούκι». Μήπως όμως δεν πρόκειται για παραλογισμό;

Οι σκοποί της εφημερίδας είναι προφανείς: ενώπιων της γιαννιώτικης κοινής γνώμης οι μπάτσοι και τα παπαγαλάκια τους προσπαθούν να εμφανίσουν ως εν δυνάμει βομβιστές όλους όσους δημόσια και μαζικά δρουν αντιφασιστικά και καταδίκασαν τη ναζιστοσυμμορία και τους οικοδεσπότες τους. Το σενάριο δεν είναι καινούργιο. Το κράτος, με αφορμή κάποιες δυναμικές δράσεις, προσπαθεί να θέσει σε ομηρία ολόκληρο το κίνημα. Το κυνήγι μαγισσών όμως που εξαπολύει, για να έχει αποτελέσματα πρέπει να εξασφαλίσει τη συναίνεση της κοινής γνώμης. Κύριο εργαλείο για αυτό δεν είναι άλλο από τα ΜΜΕ. Ηλεκτρονικά και έντυπα μέσα καλλιεργούν το κλίμα υστερίας που θα «επιτρέψει» στην κοινωνία να ξεχωρίσει τους «καλούς» από τους «κακούς». Και κακός σε αυτές τις περιπτώσεις είναι συλλήβδην όποιος αρνείται να κάτσει στον καναπέ του και προτιμά να δράσει. Ας θυμηθούμε τόσες και τόσες περιπτώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό: τις αντιτρομοκρατικές πολιτικές της μεταπολίτευσης με τις περίφημες λίστες με συνήθεις υπόπτους με αποκορύφωμα την τρομοϋστερία με τη σύλληψη των μελών της 17Ν (και μόνο η συμμετοχή στο κίνημα, ακόμα και στο παρελθόν, πχ. αντιδικτατορικός αγώνας, αρκούσε για σου κολλήσουν οι δημοσιογράφοι την ταμπέλα του τρομοκράτη), τα πρόσφατα πογκρόμ στα Εξάρχεια (σε αυτήν την περίπτωση αρκεί και μόνο

ΥΓ1. Θεωρούμε δεδομένο ότι ο Ηπειρωτικός Αγώνας αρνείται οποιαδήποτε σχέση με την αστυνομία και τους επιχειρηματίες. Αν όμως το επίμαχο γελοίο άρθρο δε γράφτηκε ύστερα από φιρμάνι της αστυνομίας και συνδιαλλαγή με τον επιχειρηματία τότε είναι αποτέλεσμα τουλάχιστον επαγγελματικής ανεπάρκειας και βλακείας. Ρουφιανιά ή βλακεία; Ας διαλέξουν και ας πάρουν.

όπως κάνουν πάντα) στο Ξενοδοχείο Παλλάδιο. Μάταια προσπάθησαν συλλογικότητα antifa [i] έβγαλε κείμενο που καταδίκαζε τους ιδιοκτήτες ο βέβαια) στους ναζί. Το ενυπόγραφο κείμενο μοιράστηκε δημόσια μαρτίου 2009. Δες 4ο τεύχος απρίλιος 09.

Σ ΕΚΑΝΕ ΘΡΟ

Ο ΕΚΑΝΕ ΠΑΤΣΟ

?

ΥΓ2. Τους τελευταίους μήνες έγιναν επανειλημμένως βανδαλισμοί στο εβραϊκό νεκροταφείο της πόλης. «Επιφανείς» Γιαννιώτες (και ο Ηπειρωτικός Αγών) έσπευσαν να εκφράσουν τον αποτροπιασμό τους και να καταδικάσουν τους αντισημίτες δράστες (τι κάνει νιάου νιάου στα κεραμίδια…). Κάνεις δεν ψέλλισε ούτε μια κουβέντα ενάντια σε αυτούς που έδωσαν βήμα στους ναζί προκειμένου να εξαπολύσουν τον αντισημιτικό οχετό τους.

να συχνάζεις στη γειτονιά για να σου λάχει τουλάχιστον μία προσαγωγή), την ωμή καταστολή που υπέστη το μαζικό και πολύμορφο κίνημα στην Ιταλία στη δεκαετία του 80' με πρόσχημα την εξάρθρωση των ένοπλων οργανώσεων, την πιο πρόσφατη υπόθεση Marini όπου εκατοντάδες ιταλοί αναρχικοί βρέθηκαν κατηγορούμενοι για συμμετοχή στην οργάνωση-φάντασμα ORAI. Ο κατάλογος είναι ατελείωτος. Αυτό που θέλουμε να αναδείξουμε αυτή τη στιγμή είναι ότι σε όλες τις περιπτώσεις, η καταστολή πήγαινε χέρι χέρι με τη λασπολογία και την παραπληροφόρηση από τα ΜΜΕ. Κάτι παρόμοιο, κατ' αναλογία βέβαια -μην νομίζετε ότι την ψωνίσαμε, δεν θεωρούμε ότι όλο το κράτος και τα όργανα καταστολής έπεσαν απάνω στο antifa [i]- συμβαίνει και στην περίπτωσή μας.

Επίσης είναι αξιοσημείωτη η πρεμούρα του Ηπειρωτικού Αγώνα να ξεπλύνει την ντροπή για την οικογένεια Σουρέλη. Βλέπετε, σε μία πόλη με ενεργό αντιφασιστικό κίνημα και με τις μνήμες από τα δεινά της ναζιστικής κατοχής ακόμα ζωντανές, το να φιλοξενήσεις ναζιστές στην επιχείρηση σου δεν είναι και τόσο ωραίο. Οπότε η επιφανής γιαννιώτικη οικογένεια χρειαζόταν μια κολυμπήθρα του Σιλωάμ μπας και ξεπλύνει τις αμαρτίες της. Τη βρήκε στον Ηπειρωτικό Αγώνα. Το τσακάλι-συντάκτης του άρθρου σπεύδει να διευκρινίσει ότι «…το ξενοδοχείο, αλλά και οι επιχειρηματίες ουδέποτε έχουν συνδέσει το όνομά τους με ακροδεξιές και συναφείς οργανώσεις». Λες και εμείς υποστηρίξαμε ότι οι Σουρέληδες είναι μέλη της Χρυσής Αυγής και το ξενοδοχείο τα γραφεία τους. Τί άλλη σύνδεση χρειάζεται πέρα από το γεγονός ότι έδωσαν χώρο στους μαχαιροβγάλτες ναζί για να κάνουν τη φασιστογιορτή τους;

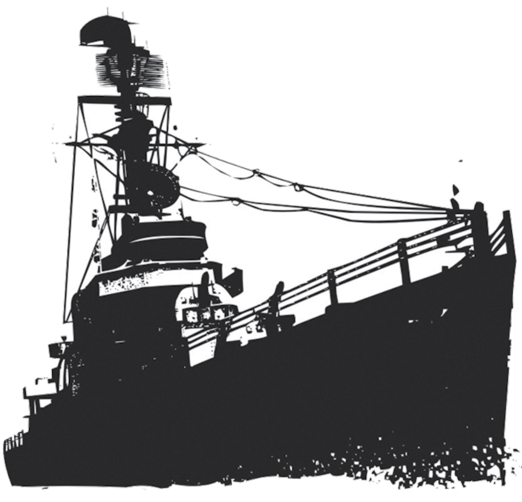
Εν κατακλείδι: για ακόμα μία φορά καταδικάζουμε την οικογένεια Σουρέλη και οποιονδήποτε δίνει χώρο στους ναζί για να διασπείρουν την εμετική προπαγάνδα τους. Δε μας ενδιαφέρει αν το κάνουν για επιχειρηματικούς ή άλλους λόγους. Το κέρδη από το εμπόριο του φασισμού δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τα δεινά που η διάχυση του ναζιστικού λόγου και δράσεων επιφέρει στην κοινωνία. Σε κάθε ανάλογη περίπτωση θα απαντήσουμε με τον τρόπο που ξέρουμε, δημόσια και συλλογικά, καθιστώντας γνωστή στη γιαννιώτικη κοινωνία τη δράση των ναζί και όλων όσων τους προσφέρουν άσυλο.

"γλώσσα είναι μια διάλεκτ

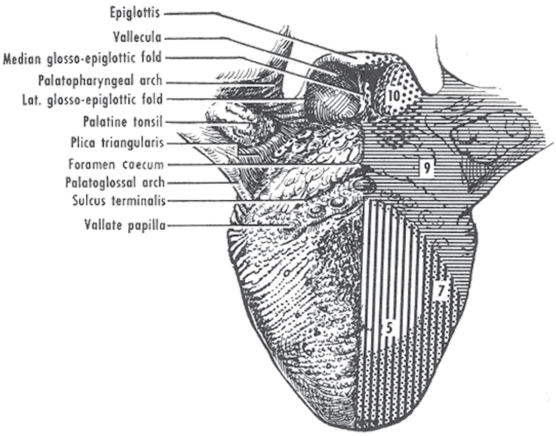
"γλώσσα είναι μια διάλεκτος με στρατό και ναυτικό."

Θα μπορούσε η γλώσσα να αντιμετωπίζεται απλά σαν ένα θέμα επιστημονικού ενδιαφέροντος σχετικά με το λεξιλόγιο ή τη δομή της, τη γραμματική ή το συντακτικό της. Εν τούτοις, η παραπάνω φράση του γλωσσολόγου Max Weinreich αναδεικνύει την πολιτική διάσταση της γλώσσας. Η σύνδεση της γλώσσας με τη μιλιταριστική δύναμη (ενός ηγεμόνα ή ενός κράτους) καταδεικνύει πως η επιβίωση ανά τους αιώνες κάποιων, ορισμένων διαλέκτων –που μακροπρόθεσμα απέκτησαν το στάτους γλωσσών- δεν είχε να κάνει με την «ανωτερότητα της γλώσσας μας», με το «κάλλος και τον πλούτο της» ή τις «πανάρχαιες ρίζες της», όπως διαλαλούν οι πατριώτες κάθε λογής. Απεναντίας είχε να κάνει με τη δύναμη πυρός που διέθεταν οι ομιλούντες τη συγκεκριμένη γλώσσα ώστε να μπορούν να την επιβάλλουν στους πληθυσμούς που διαφέντευαν.

Ο καθορισμός ζωνών επιρροής και εξουσίας πάνω στο έδαφος, η δημιουργία αυτοκρατοριών, πόλεων-κρατών, βασιλείων ή εθνικών κρατών, σήμανε και την διάσπαση του χωροχρονικού συνεχούς των διαλέκτων. Ένα έθνος – κράτος, για παράδειγμα, από την πρώτη ημέρα της μορφοποίησης του και της κατοχύρωσης των συνόρων του, θεσμοθετεί ταυτόχρονα την επίσημη γλώσσα του. Η θεσμοθέτηση αυτή οδήγησε τελικά και στον θάνατο των διαλέκτων. Τα σχολεία, η δημόσια ζωή και μεταγενέστερα τα ΜΜΕ καθιέρωσαν και αναπαρήγαγαν την επίσημη γλώσσα, θάβοντας και απαγορεύοντας τις διαλέκτους στα πλαίσια της εθνικής ομογενοποίησης. Έτσι, ο πληθυσμός που βρισκόταν κάτω από την κυριαρχία του ελληνικού (και κάθε) κράτους όφειλε να επικοινωνεί, να αισθάνεται και να αντιλαμβάνεται το ίδιο ακριβώς πράγμα απ' άκρου εις άκρον της επικράτειας με το άκουσμα μιας λέξης-μιας εντολής-μιας διαταγής. Γι' αυτό και η γλώσσα θα έπρεπε να είναι παντού η ίδια.*

Δεν είναι όμως μόνο που η επίσημη ελληνική κυριάρχησε πάνω στις άλλες διαλέκτους. Επιβλήθηκε και κυριάρχησε και πάνω στις άλλες γλώσσες που μιλιούνταν στο χώρο του σημερινού κράτους. Φτάσαμε, έτσι,

περνώντας από πολλά στάδια, στη σημερινή κατάσταση, όπου θεωρείται φυσικό και αυτονόητο ότι στην Ήπειρο λόγου χάρη μιλιέται η ελληνική γλώσσα από… καταβολής αρχαίου κόσμου. Οι αλλαγές αυτές, στην Ήπειρο και σε όλη την Ελλάδα, δεν ήταν αποτέλεσμα ελεύθερης επιλογής. Πληθυσμοί που δε μίλαγαν ελληνικά ή που μίλαγαν πάνω από μία γλώσσες τους επιβλήθηκε η μονογλωσσία, η γνώση της ελληνικής και μόνο. Αυτό συνέβη είτε με «ήπια πίεση», με τα ελληνικά δηλαδή να αποτελούν τη μόνη γλώσσα της αγοράς, του κράτους, της εκπαίδευσης και αργότερα και των ΜΜΕ, είτε και με την ανοιχτή απαγόρευση και καταστολή, όπως έγινε με τα μακεδονικά. Από τη μια, η «ήπια πίεση», η συγκαλυμμένη βία, ξεκινούσε από την «παρατήρηση» του δασκάλου στο σχολείο να μη μιλάς «χωριάτικα», από την αίτηση προς τη δημόσια υπηρεσία όπου αναγκαστικά θα έπρεπε να χρησιμοποιήσεις την καθαρεύουσα (ένα α-ιστορικό τεχνητό μόρφωμα που εξυπηρετούσε τη σύνδεση με τον αρχαίο κόσμο) και όχι τα βλάχικα που μιλούσες από γεννησιμιού σου. Από την άλλη, υπήρχε η ανοιχτή βία, η υποχρεωτική μετονομασία με κυβερνητικά διατάγματα χωριών με σλαβικά, αλβανικά ή τουρκικά τοπωνύμια, υπήρχε ο χωροφύλακας που θα σε κυνηγούσε γιατί μίλαγες «σλάβικα». Για τις περιοχές της χώρας, μάλιστα, που αποτελούσαν διαφιλονικούμενες ζώνες για τους διακρατικούς ανταγωνισμούς των Βαλκανίων, η κρατική πολιτική ήταν ιδιαίτερα επιθετική. Για παράδειγμα, η ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας, εντελώς δεδομένη για όσους ασχολούνται με τις σλαβικές γλώσσες, είναι κάτι που στην Ελλάδα απορρίπτεται κατηγορηματικά. Από την άλλη, τα πομακικά στη Θράκη άρχισαν να αναδεικνύονται ως γλώσσα, με την έκδοση μάλιστα συντακτικού και γραμματικής με την ευγενική χορηγία του Δ’ Σώματος Στρατού, μόνο όταν το ελληνικό κράτος αντιλήφθηκε ότι το καθεστώς της αφανούς, προφορικής, τοπικής διαλέκτου οδηγούσε τους Πομάκους στην υιοθέτηση των τουρκικών και στην ευκολότερη αφομοίωσή τους στον τουρκόφωνη πλειοψηφία της μειονότητας.

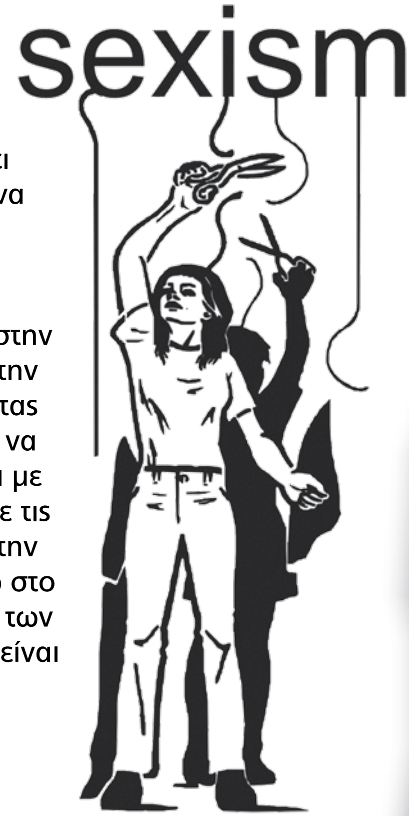

* Κι αν κάπου επιτρεπόταν οι παραλλαγές ήταν πάλι πολιτικό το θέμα, αλλά σε αυτό δε θα επεκταθούμε εδώ.

βασικά καλημέρα σας!

το μηνυματάκι απευθύνεται στον αγάμητο αρθρογράφο (ο θεός να τον κάνει..) της φυλλάδας σας, τον justin, που αν ήταν ινδιάνος θα τον έλεγαν "ο φουκαράς με την μικρή ψωλή που βλέπει γκόμενα και χύνει". Προφανώς "φίλε" μου για να σε εμπνέουν τόσο πολύ θέματα σχετικά με κώλους και μουνιά και να σε πλημμυρίζει τέτοιος συγγραφικός οίστρος κάθε που σκέφτεσαι πορδοκόφτες ή που έχεις καιρό να πας με γυναίκα, ή που οι μόνες ερωτικές εικόνες που έχεις στο μυαλό σου είναι αυτές απ'τις πολυάριθμες τσόντες που έχεις ξεσκιστεί να βλέπεις κάθε φορά που δεν σου κάθεται κανένα θηλυκό μετά απ'το ξέφρενο clubbing στο privilege.

Όταν διάβασα το κειμενάκι σου αρχικά σιχάθηκα το κορμί μου που γεννήθηκα με μήτρα και έτσι ο κάθε καυλοανάπηρος σ' αυτήν την σεξιστική κοινωνία μπορεί να νομίζει ότι έχει το δικαίωμα να με υποβιβάζει σε "μουνί", ένα απρόσωπο αιδοίο χωρίς χαρακτήρα. Στη συνέχεια όμως σκέφτηκα ότι αν πότε γενεί δίκαιος τούτος ο σάπιος κόσμος θα σου ταίριαζε τα μάλλα ένα στρίνγκ γύρω απ' τον λαιμό σου σφιχτά σφιχτά δεμένο!!! Να σε δω τότε τι εγκώμια θα πλέκεις για την σπουδαιότερη ανακάλυψη του αιώνα μας. Επειδή μεγαλώσαμε σε μια κοινωνία πατριαρχική στην οποία ο άντρας οφείλει να είναι επιβήτορας (και όπως λέει η γενιά του χάους "γάμα όσες πιο πολλές μπορείς αλλιώς είσαι αδερφάρα") και η γυναίκα μια γατούλα του σεξ που πρέπει να σφύζει από θηλυκότητα για να καυλώνει τον άντρα πάντα και παντού, δεν σημαίνει ότι έτσι είναι τα πράγματα απ' τη φύση τους. Είμαι γυναίκα κ δεν γουστάρω ν' ακούω τον κάθε μαλάκα να μου λέει τι είναι σέξυ κ τι όχι, πως θα πρέπει να είναι ο κώλος και τα μαλλιά μου, να φοβάμαι να βγαίνω τα βράδια μόνη μου γιατί ο καθένας πλέον έχει τη ψευδαίσθηση ότι έχει κάθε δικαίωμα πάνω στο κορμί μου λες κ είναι ένα ΚΟΜΜΑΤΙ ΚΡΕΑΣ ΠΡΟΣ ΠΩΛΗΣΗ.

Ο έρωτας δεν χωράει ούτε στους κώδικες του σεξισμού, ούτε σε μηχανικές αναπαραγωγές, ούτε στην ασφυκτική ρουτίνα της καθημερινότητας. Απαιτεί την εξέλιξη, την ρήξη, την αναζήτηση, την ποίηση, όντας μια απ' τις βασικές εντάσεις που απαιτεί η ζωή για να βιωθεί όπως της αξίζει. Ο έρωτας δεν έχει να κάνει με στρίνγκ ρε καυλιάρη, ούτε με κωλόμπαρα, ούτε με τις ειδήσεις του star. Τεσπα,αρκετά ασχολήθηκα με την μεγαλειώδη πέννα σου. Κλείνοντας, σου προτείνω στο επόμενο "άρθρο" να ασχοληθείς με τα πορίσματα των νέων ερευνών που λένε ότι το σημείο g του άντρα είναι στον κώλο του. Σου έχω έτοιμο κ τον τίτλο...

"Ο ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΥΣ ΜΑΣ ΣΕ ΑΧΡΗΣΤΙΑ..."

γεια χαρά..

το παραπάνω κειμενάκι μας ήρθε με mail. η συγγραφέας του, το είχε στείλει ήδη στην epiruspress ως απάντηση στο σεξιστικό άρθρο κάποιου justin που δημοσιεύτηκε στο τεύχος 180/17-09-09. δυστυχώς δεν ήταν η 1η φορά που φιλοξενήθηκαν τέτοια άρθρα εκεί. ελπίζουμε να είναι και τα τελευταία...